

ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ (2012-2022)

“Βάστα παπά να καβατζάρουμε!”

Γλυκειά η νύχτα στο Κάϊρο... είμαι στο Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου, στην Ροτόντα της Ανατολής, εδώ θα συνεδριάζει από αύριο η Ιερά Σύνοδος του Πατριαρχείου μας.

Στην γαλήνη του θεοβάδιστου τόπου. αναλογίζομαι τις ευεργεσίες του θεού, τα άγνωστα σχέδια Του, τις προσκλήσεις Του που μπορεί να γίνονται προκλήσεις ζωής για τον άνθρωπο...

Τούτη η νύχτα, πριν δέκα χρόνια ακριβώς, στις 21 Νοεμβρίου 2012, με βρήκε νέο εφηφισμένο Επίσκοπο στην Αλεξάνδρεια. Ανυποψίαστο για την εις Επίσκοπον εκλογή μου, για όσα θα επακολουθούσαν... Χαρές, τρικυμίες, δημιουργία, φθόνος, ανύψωση, ματαίωση, ευλογίες, Γολγοθάς, Ανάσταση... Κύκλωπες και Λαιστρυγόνες, μα ταυτόχρονα και υπερπλεονάζουσα Χάρη, ωρίμανση, ταπείνωση και ταπεινότητα. “Έξωθεν μάχαι, έσωθεν φόβοι” Κορ.7,5

Κάποτε, διασχίζοντας ως νεαρός ιεροκήρυκας της Μητροπόλεως Σύρου το μανιασμένο από τον λυσσαλέο βοριά μπουγάζι του Τσικνιά, εκεί που άνοιξαν οι ομηρικοί Άσκοί του Αιόλου στο θαλάσσιο πέρασμα Τήνου- Μυκόνου, μέσα σε μικρό ξύλινο σκαρί με προορισμό τη Σύρο, ο Μυκονιάτης γέροντας καπετάνιος έστρεψε το βλέμμα του πάνω μου, περιεργάστηκε τα μουσκεμένα από τα κύματα ράσα μου και κοιτώντας με κατάματα, μου είπε κοφτά και αυστηρά “ Βάστα παπά να καβατζάρουμε!”

“ Βάστα να καβατζάρουμε” στη γλώσσα των ναυτικών σημαίνει “κάνε κουραγιο να ξεπεράσουμε τον κάβο, το αγριεμένο ακρωτήρι, να πιάσουμε πιο ήρεμα νερά”.

Πέρασαν 20 χρόνια από τότε, μα τούτη η φωνή συνεχίζει να ηχεί στ’ αυτιά μου κάθε φορά που βρίσκομαι σε δυσκολία, σε αγώνα κι αγωνία, κάθε φορά που “μεγάλα κ’ υψηλά τριγύρω μου κτίζονται τείχη”.

2012-2022. Εν τέλει, το ταξίδι είναι η χαρά! Ενώ η βροντώδης φωνή πάντα θα επιμένει σε κάθε μορφής μπουγάζι να ηχεί μεσ’ τη ψυχή μου “ Βάστα παπά να καβατζάρουμε”!

ΔΟΞΑ ΤΩ ΘΕΩ ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ & ΙΣΟΒΙΩΣ!!!

+ο Ν.Π.